

Egn, kan krympe sig ved at have en Gjælb paa 50,000 Rd., hvormeget mere maa da ikke en lille By som Sæby krympe sig ved at have en Gjælb af 45,000 Rd. Der er en anden Grund, hvorfor jeg særdeles meget maatte ønske, at man vilde komme denne lille By til Hjælp, og det er nemlig for Exemplets Skyld. Jeg veed ikke, om jeg skulde feile i, hvad jeg nu vil anføre — er det Tilfældet, vil jeg bede det høie Thing om meget at undskyldte mig —, men efter den Erfaring, som jeg har med Hensyn til Stemningen i Kjøbstæderne rundt omkring i Landet, saa er Stemningen i disse imod Rigsdagen ikke den allerbedste. Naar man kommer til en Kjøbstad, hører man bestandigt Folk der sige: „Ja, Rigsdagen gjør saa Meget for Landboerne; den bevilger Penge til Landbohøjskoler, den understøtter Voindehøjskoler, den giver saa Meget til Udbannelsen af Aolsforvaltere, Aolskarle, Meiersker og Gartnere, kort sagt, til Udvikling af Aolsvæsenet i det Hele, men hvad gjør den for Kjøbstæderne? Ja, den har spoleret vore Rettigheder ved den nye Mæringslov, som blev indført i 1857“, osv. Nu kan det vel heller ikke nægtes, at denne sidste Lov vistnok blev indført temmelig radicalt og hurtigt, og om man end ikke iøvrigt i det Hele kan give Kjøbstæderne Medhold i alle deres Bepværing, saa er det dog vel saa, at der i alt Fald er nogen Grund for dem til at fremsætte deres Anker imod Representationen. Og jeg vilde derfor meget ønske, at Rigsdagen her vilde gribe Leiligheden til at give et Exempel paa, at den er venligt stemt imod Kjøbstæderne. Jeg skal saaledes meget indstændigt opfordre det høie Thing til enten at vedtage Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det oprindeligt af Regjeringen var foreslagt, eller dog idetmindste at forandre det paa den Maade, som var foreslaaet ved 3die Behandling i det andet Thing, saa at Gjælden bliver reduceret til 10,000 Rd. Dette Forslag blev, som den ærebe sidste Taler bemærkede, i det andet Thing kun forkastet med en Majoritet af 10 Stemmer, og der vil derfor, hvis det bliver vedtaget her i Landstinget, være god Grund til at vente, at det ogsaa tilsidst vil blive vedtaget i Folkethinget.

Melchior: Jeg vil ligeledes slutte mig til de ærebe Medlemmer, der allerede have ytret sig, og naar jeg tager Ordet i denne Sag, da er det derfor nærmest kun, for at ikke alle Udtalelserne i den af dem forfægtede Retning skulle komme fra Landstingsmænd, der have Bolig i Nærheden af Sæby, da man muligt ellers kunde troe, at specielle Interesser havde gjort sig gjælbende. Hvad mig angaaer, da er det nærmest den Betragtning, at det ikke kan nytte som Activer at opføre, hvad der ikke er den allerfjerneste Udsigt til nogensinde at faae ind, der bevæger mig til at ønske at komme tilbage til Regjeringens oprindelige Udkast. Der er ved Siden deraf dog ogsaa en anden Betragtning, der har nogen Indflydelse paa mig, skjøndt jeg dog ikke vil sige, at den er afgjørende i dette Tilfælde, og det er nemlig min hele Opfattelse af Havneindtægterne og Havneudgifterne. Jeg mener, at de ikke uden Videre kunne siges at hvile paa Communerne. Jeg vil meget gjerne indrømme, at de bør hvile paa Kjøbstædernes Havnekasser, hvis der er nogen Mulighed for, at disse Havnekasser kunne udrede dem, men det forekommer mig, at der i alt Fald ikke i Sæby kan være Tale herom, da man vel der har anvendt overordentlig store Summer paa at faae en Havn — om dette har været velbetænkt eller ikke velbetænkt, skal jeg ikke i dette Dieblit indlade mig paa at undersøge —, men Factum dog er, at Vhen ikke har nogen Havn, og at den altsaa heller ikke let vil faae en Havnekasse til at udrede disse Udgifter af. Det forekommer mig derfor, at det vil være naturligt, at vi slutte os til Udkastet, saaledes som det var fremkommet fra Regjeringen.

W. Petersen: Jeg skal for mit Vedkommende ogsaa gjerne støtte de ærebe Medlemmer, som allerede i denne Sag have ytret at ville bestræbe sig for at vende tilbage til Regjeringens Udkast, dog egentlig kun til dets Indhold, ikke til dets Ord, thi der er i Virkeligheden i Regjeringsudkastets Ord — naar man læser dem igjennem, troer jeg, at man vil indrømme det — indløbet en lille Feil. Regjeringsudkastet foreslog at østergive en Cap-